

формуванням інформації бази даних по застрахованим особам, збором коштів та звітів, зменшити видатки фондів.

Література:

1. Закон України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове соціальне страхування" від 08.07.2010 р. № 2464-VI

Гудзь Ю.В., Сааджан В. А.

Проблеми та розвиток машинобудування України

Постановка проблеми. Машинобудівний комплекс – це система галузей, підприємств та організацій, діяльність яких пов’язана із виробництвом основних виробничих фондів та предметів народного споживання. Від рівня розвитку машинобудування залежить не лише побутове споживання населення, а й рівень розвитку решти галузей промисловості. Машинобудування має велике значення для зміцнення економіки України. Створюючи найбільш активну частину основних виробничих фондів, машинобудівна промисловість істотно впливає на темпи і напрями науково-технічного прогресу в різних галузях народного господарства, зростання продуктивності праці, інші економічні показники, які визначають ефективність розвитку суспільного виробництва. Тому дослідження становища машинобудування та визначення проблем, які гальмують розвиток цієї галузі, є дуже актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням розвитку машинобудівного комплексу присвячено багато наукових публікацій. Варто відзначити таких учених, як Барташевська Ю., Савченко С., Друzenko Г., Данилишин Б., Шагуров О. та ін.. Також ці питання розглянуто в урядових документах, у державних програмах розвитку машинобудування, де зазначено основні вади розвитку цієї галузі та запропоновано конкретні заходи щодо її покращення.

Мета дослідження. Основною метою дослідження є розгляд тенденцій і проблем розвитку машинобудівної галузі України та запропонування шляхів їх вирішення

Завдання дослідження. Основними завданнями дослідження є:

- проаналізувати показники розвитку машинобудування в Україні та розвинутих країнах Європи;
- розглянути обсяги фінансування машинобудування в Україні;
- запропонувати шляхи вирішення виявлених проблем.

Виклад основного матеріалу. Машинобудування є головною галуззю всієї промисловості, але в сучасних умовах в Україні ця галузь розвинена недостатньо. Так, на частку машинобудівного комплексу припадає лише 10,6% від загального обсягу промислової продукції, тоді як у Японії, Німеччини, США питома вага машинобудування в промисловій структурі складає від 40 до 50%, що надає їм можливість займати перші позиції з показників економічного розвитку. [1; 2]

Тому для становлення та зміцнення економіки України, як незалежної високорозвиненої держави, машинобудування відіграє велике значення.

Таке становище України зрозуміло – машинобудівна промисловість істотно впливає на темп і напрямки науково-технічного прогресу в різних галузях народного господарства, зростання продуктивності праці, інші економічні показники, які визначають ефективність розвитку суспільного виробництва.

Роль машинобудування в економічному розвитку країни визначає його обслуговуюча функція в усіх міжгалузевих комплексах – паливно-енергетичному, агропромисловому, будівельному, лісовиробничому тощо; участь у територіальному поділі праці (внутрішньодержавному та міждержавному). Саме від частки машинобудівної продукції в експортному секторі залежить статус країни, її місце в міжнародних економічних інтеграційних процесах.

Тому, в сучасному економічному становищі, в якому знаходиться Україна (недостатня кількість енергетичних ресурсів, можливість розвитку агропромислового сектору економіки та ін.), набуває актуальності дослідження становища машинобудування та визначення проблем, з якими стикається ця галузь.

В той час, коли розвинуті країни постійно займались розвитком машинобудування, економіка машинобудівного комплексу України зазнала тривалої руйнівної кризи, реформування відносин власності.

Станом на 01.01.09 спостерігається наступне співвідношення підприємств машинобудування за формами власності: 59% - суб’єкти колективної власності, 24% - суб’єкти загальнодержавної власності, 12% - суб’єкти комунальної власності, 5% - суб’єкти приватної власності [1].

На сьогодні виробничі потужності в машинобудівному комплексі використовуються в середньому на 30-40 %. Кожне друге підприємство істотно зменшило випуск основних видів продукції. Через відсутність обігових коштів, високих цін на продукцію, випуск неконкурентоспроможної продукції, труднощі зі збутом продукції мають 80 % машинобудівних підприємств [2].

Гальмівним для розвитку машинобудування є невеликі обсяги інвестицій в цю галузь, тоді як розробка і впровадження інновацій щодо підвищення конкурентоспроможності виробленої продукції потребує значних капіталовкладень. Динаміка та джерела фінансування машинобудівної галузі подано в таблиці 1.

Табл. 1 – Динаміка фінансування галузі машинобудування*

Роки	Обсяги фінансування			
	Державний бюджет		Інші джерела	
	млн. грн.	%	млн. грн.	%
2006	54,6	1,1	4865,1	98,9
2007	57,9	1,15	4960,4	98,85
2008	50,5	0,97	5127	99,03
2009	38,5	0,01	5324	99,99
2010	35	0,01	5533	99,99

*Примітка: складено на основі даних джерел [1; 3].

З таблиці 1 бачимо, що рівень державного фінансування галузі наднизький та має тенденцію до зниження. В середньому лише 1% надходжень приходиться на долю держави. Потрібно підвищувати інвестиційну активність машинобудівної галузі для покращення фінансових результатів діяльності та конкурентоспроможності продукції.

Показники розвитку машинобудування в Україні та розвинутих країнах Європи (на прикладі Німеччини, Італії, Великобританії) подано у таблиці 2.

Табл. 2 – Позитивні та негативні чинники розвитку машинобудування *

Назва фактору	Україна	Розвинуті країні Європи
1. Вартість кредитних ресурсів, %	18-35	3-4
2. Частка машинобудівного комплексу у загальному обсязі промислової продукції, %	10,6	40-50
3. Чисельність зайнятих, тис. чол.	2700	900-1000
4. Використання виробничих потужностей, %	30-40	80-90
5. Морально застарілі ОВФ, %	100	-
6. Фізично застарілі ОВФ, %	65	-
7. Імпорт, %	20,1	12-15
8. Експорт, %	17,3	60-70
9. Витрати на інновації, млрд. грн.	2,6	60-62

*Примітка: складено на основі даних джерел [1; 3; 4; 5].

Негативним чинником для розвитку машинобудування є висока вартість кредитних ресурсів (18-35 % річних), оскільки за кордоном вони становлять 3-4 %. Ще однією причиною нерозвиненості машинобудівного комплексу є присутність на внутрішньому ринку закордонних виробників. На сьогодні обсяг імпорту продукції машинобудування перевищує обсяг її експорту. Темпи імпорту машинобудівної продукції випереджають темпи експорту, що негативно впливає на торгівельний баланс та збільшує його від'ємне сальдо. Спостерігається також високий рівень зносу активної частини основних фондів, в той час як європейські країни постійно впроваджують нове устаткування, яке відповідає сучасним вимогам виробництва продукції машинобудування.

Основу машинобудівної галузі розвинених європейських країн складають середні підприємства. На кожному з 88% машинобудівних підприємств зайнято не більш ніж 250 чоловік. 1000 зайнятих і більше працює лише на 2% підприємств даної галузі. Кількість зайнятих на більш ніж 2/3 підприємств становить менше 100 чол. В той час як в Україні це великі підприємства, заводи, на яких працює 1500 чол. та більше. [5]

Висновки. Таким чином, на основі проведеного дослідження, можна виділити наступні проблеми в галузі машинобудування:

- висока вартість кредитних ресурсів, недосконалість механізму середньо- та довгострокового кредитування виробників і споживачів продукції;
- застарілість основних фондів, низький їх технічний відсутність обладнання, придатного до переналагодження без значних витрат для впровадження ресурсозберігаючих технологій;
- низький кадровий потенціал;
- низька інвестиційна привабливість;
- низька інноваційна активність.

Для перетворення машинобудування на конкурентоспроможну, ефективну, високотехнологічну і сприйнятливу до інновацій галузь, що динамічно розвивається, необхідно вирішити такі завдання:

- переглянути умови та ставки кредитування для підприємств машинобудування;
- збільшити фінансування галузі з боку держави;
- збільшити інвестиційну привабливість підприємств галузі;
- підвищити конкурентоспроможність машинобудівної продукції шляхом впровадження нових технологій виробництва та сучасного обладнання;
- поліпшити забезпечення висококваліфікованими науковими і робочими кадрами.

Література:

1. [Електронний ресурс] – Доступний з <http://ukrstat.gov.ua/>
2. Фаринович І.В. Тенденції розвитку машинобудівної галузі в економічному розвитку країни/Науковий вісник НЛТУ України : зб. наук.-техн. праць. – Львів : РВВ НЛТУ України. – 2009. – Вип. 19.11. – С. 83-88.
3. Державна програма розвитку машинобудування на 2006-2011 pp. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.search.ligazakon.ua>.
4. Савченко С.М. Конкурентоспроможність українського машинобудівного комплексу на зовнішніх та внутрішніх ринках
5. [Електронний ресурс] – Доступний з http://www.mfa.gov.ua/data/upload/publication/germany/ua/40583/1-maschinenbau_de_2010. 3

Мамедова Л.Т.

Факторы организационного развития предприятий телекоммуникационной отрасли в Украине

Процесс глобализации экономической жизни и растущая роль технологических инноваций серьезно повысили роль информации как одного из ключевых факторов обеспечения конкурентоспособности в современной экономике. Телекоммуникации стали неотъемлемой частью бизнеса и обеспечивают внутренние и международные